

امام حسین از نگاه آفتاب

..... اثر ماندگار خون به حق ریخته اباعبدالله الحسین (علیه السلام) در تاریخ
فرصت تبلیغ در ماه محرم الحرام، یک فرصت بسیار بزرگ و استثنایی است و این که به برکت خون سید شهیدان سرور آزادگان عالم حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) و یاران پاکبخته آن بزرگوار است. اثر آن خون به نا حق ریخته، یک اثر ماندگار در تاریخ است. چون شهید، کسی که جان خود را در طَبَق اخلاص می‌گذارد و تقدیم اهداف عالیه دین میکند، از صفا و صدق برخوردار است. هیچ انسان مزور و خدعه گری، هر چه هم که در زبان و بیان بتواند خود را طرفدار حق نشان دهد وقتی پای منافع شخصی، به خصوص پای جان خود و عزیزانش به میان آمد، پا عقب می‌کشد و حاضر نیست اینها را فدا کند آن کسی که قدم در میدان فداکاری می‌گذارد و خالصانه و مخلصانه هستی خود را در راه خدا می‌دهد «حق علی الله»، خود خدای متعال بر عهده گرفته است که اینها را زنده نگه دارد «و لا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات»، «و لا تحسین الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا»؛ اینها زنده می‌مانند. یک بعد زنده ماندن آن هاهمین است که نشانه آنها، جای پای آنها، پرچم آنها، هرگز نمی‌خوابد. ممکن است چند صباحی با زور و عنف و با دخالت قدرت‌های زورگو بتوانند کم رنگ کنند. اما خدای متعال طبیعت را این طور قرار داده است. سنت الهی بر این است که راه پاکان و صالحان و مخلصان بماند. اخلاص چیز عجیبی است. لذاست که به برکت حسین بن علی (علیه السلام) و خون‌های به ناحق ریخته آن بزرگوار و اصحابش دین در عالم باقی ماند. بعد از آن هم این رشته ادامه پیدا کرد...^(۱)

..... هدف قیام امام حسین (علیه السلام) قدرت‌طلبی نبود.
... حضرت فرمود، بنابراین آنچه که از آن بزرگوار نقل کرده‌اند، که «اللهم انک تعلم ان الذی کان منالهم یکن منافسه فی سلطان و لا التماس شی من الحطام». پروردگار! این حرکتی که ما کردیم، این قیامی که ما کردیم، این تصمیمی که بر این اقدام گرفتیم. تو می‌دانی که برای قدرت‌طلبی نبود، قدرت طلبی برای یک انسان نمی‌تواند هدف واقع بشود. نخواسیم زمام قدرت را در دست بگیریم. برای مثال دنیوی هم نبود که چرب و شیرین زندگی را به کام خودمان برسانیم. شکمی از غذا در بیاوریم. مال و ذخیره‌ای درست کنیم و ثروتی به هم بزنیم. برای اینها نبود...

..... ریشه کنی فساد و ایجاد امنیت برای مظلومان. هدف قیام حسینی.
«امام حسین (علیه السلام) هدف اول خود را این قرار می‌دهد: در میان کشور اسلامی، فساد را ریشه کن کنیم و اصلاً به وجود بیاوریم. اصلاً یعنی چه؟ یعنی ناپود کردن فساد. فساد چیست؟ فساد انواع و اقسامی دارد: دزدی فساد است، خیانت فساد است، وابستگی فساد است. زورگویی فساد است. انحراف‌های اخلاقی فساد است، انحراف‌های مالی فساد است دشمنی‌های بین خودی‌ها فساد است، گرایش به دشمنان دین فساد است علاقه نشان دادن به چیزهای ضد دینی فساد است همه چیز در سایه دین به وجود می‌آید در جملات بعدی می‌فرماید: و یا من المظلومون من عبادک، بندگان مظلوم تو امنیت پیدا کنند. منظور، مظلومان جامعه است. نه ستمگران، نه ستم پیشه گان، نه مداحان ستم، نه عمله ستم! «مظلومان» مردمانی هستند که دست و پای ندارند. راه به جایی ندارند. هدف این است که مردمان مستضعف جامعه و انسانهای ضعیف، در هر سطحی و در هر جایی امنیت پیدا کنند. امنیت حیثیتی، امنیت مالی، امنیت قضایی! همین که امروز در دنیا نیست. امام حسین (علیه السلام) درست نقطه مقابل آن چیزی را می‌خواست که در زمان سلطه طواغیت در آن روز بود...»^(۲)

..... قیام امام حسین برای عمل کردن به احکام دین
آن بزرگوار در آخر می‌فرماید: «و یعمل بفرائضک و احکامک و سننک». هدف امام حسین اینهاست. حالا فلان آقا از گوشه‌ای در می‌آید و بدون اندک آشنایی با معارف اسلامی و با کلمات امام حسین (علیه السلام) و حتی با یک لغت عربی، درباره اهداف امام حسین (علیه السلام) قلمفرسایی می‌کند، که امام حسین برای فلان هدف قیام کرده است! از کجا می‌گویی؟ این کلام امام حسین (علیه السلام) است: «و یعمل بفرائضک و احکامک و سننک». یعنی امام حسین جان خودش و جان پاکیزه‌ترین انسان‌های زمان خودش را فدا می‌کند، برای این که مردم به احکام دین عمل بکنند. چرا؟ چون سعادت، در عمل به احکام دین است. چون عدالت در عمل به احکام دین است. چون آزادی و آزادی انسان در عمل به احکام دین است. از کجا می‌خواهند آزادی را پیدا کنند؟ زیر چتر احکام دین است که همه خواسته‌های انسان‌ها بر آورده می‌شود...

..... پیروزی واقعی امام حسین (ع) و یارانش
... قاعدتاً نکته‌ای توجه را جلب می‌کند، و آن این است که شخصیت‌های عظیمی که هر کدام به نحوی امروز سراسر تاریخ بشر را روشن کرده‌اند حسین بن علی (علیه السلام) امام سجاد (علیه السلام)، حضرت ابوالفضل (علیه السلام) اینها کسانی هستند که در دوران خودشان به گمان باطل مادی، به کلی نابود و هضم شدند. حسین بن علی (ع) با همه جوانان و شخصیت‌های برجسته خانواده‌اش برادران، فرزندان، نزدیکان، جوانان، اصحاب غیور در غربت کامل به شهادت رسید. در غربت کامل هم دفن شد. نه کسی آنها را تشییع کرد، و نه کسی برای آنها اقامه عزاکرد. کسانی که به گمان باطل فکر می‌کردند که اگر اینها بمانند، ممکن است بساط انتقام‌گیری راه بیاندازند. اینها خیال می‌کردند که با شهادت حسین بن علی (علیه السلام) و همراهانش کار تمام شد. امام سجاد (علیه السلام) سی و چهار سال بعد از آن روز در مدینه، ظاهراً در حال انزوا زندگی کردند، نه لشکری، نه مجموعه‌ای و نه هیاهویی به ظاهر وجود نداشت. ابوالفضل العباس هم یکی از آن شهدای روز عاشورا است. تصور باطل قدرت‌های مادی که با منطق مادی حکومت می‌کنند معمولاً این است که این‌ها تمام شدند و از بین رفتند. ولی می‌بینند که واقعیت قضیه این طور نیست، اینها تمام نشدند. اینها ماندند و روز به روز به عظمت و جلالت و جذابیّت و تأثیر گذاری این شخصیت‌ها افزوده شد. دلها را قبضه و تصرف کردند و دایره وجود خودشان را گسترش دادند. امروز صدها میلیون مسلمان اعم از شیعه و غیر شیعه به نام اینها تبرک می‌جویند. از سخن اینها استفاده می‌کنند. یاد آنها را گرامی می‌دارند اینها پیروزی در تاریخ است، پیروزی حقیقی و ماندگار...»^(۳)

۱. در دیدار با روحانان و مبلغین در آستانه ماه محرم ۷۸/۱/۱۳
۲. همان.
۳. در دیدار با فرماندهان سپاه ۷۸/۸/۲۶